

Identify the person and drop your answer in the drop-box near reading room!
Last issue's correct answer: **MC Mary Kom**
Correct answers by:
- Kunal Mer, Surbhi Ambani, Grishma Jinadra
- Parth Bhatt, Bhargav Desai, Rajkumar Nagar

DOES IT CLICK?

"પગભર"

"સાહેબ, મારો પગ તો બચી જશેને?" સર્જિકલ વિભાગની ઈમર્જન્સીમાં આવેલા પેશન્ટના આ પ્રશ્નનું ભાવિ હવે સિવિલ હોસ્પિટલના સર્જનોના "હાથ"માં હતું. કનુભાઈ એમનું નામ અને ભરુચમાં રીક્ષા ચલાવવાનું એમનું કામ. એક દિવસ સામેથી આવતા ટ્રકની હેડલાઈટને લીધે એમની આંખો અંજારી ગઈ અને રીક્ષા પરનો કાબુ જતો રહ્યો. રીક્ષા ખાબકી ૧૦ ફૂટ ઊંડા ખાડામાં. કનુભાઈનાં હાથમાં આયુષ્યની રેખા લાંબી હશે એટલે સદનસીબે જાનહાની ન થઈ પણ એમનો પગ રીક્ષા નીચે દબાઈ ગયો.ત્યારથી શરુ થયેલો ઘટનાઓનો સિલસિલો આજે છેક પગ કપાવવાની નોબત સુધી આવી પહોંચ્યો હતો.

તોફાન પહેલાની શંકિતિની જેમ પહેલા માત્ર સોજો જ હતો, ત્યારબાદ દુઃખાવો શરુ થયો. કનુભાઈ એ ભરુચનાં ડોક્ટરને બતાવ્યું. એમણે આપેલી પેઇન-કીલર્સ દવાઓએ "Symptoms" માં તો રાહત કરી આપી પણ મૂળ રોગમાં નહિ. દસેક દિવસમાં તો સ્થિતિ વધુ ગંભીર બની ગઈ. હવે તો દવાઓ પણ અસર કરતી નહોતી. ઘરગથ્થુ ઉપચારો, આયુર્વેદિક જડીબુટ્ટીઓ-કનુભાઈએ કશું જ બાકી રાખ્યું નહોતું પણ પગ મચક આપતો નહોતો. હવેતો પગમાંથી PUS નીકળવાનું શરુ થઈ ગયું હતું. ડોક્ટરોએ એમને ICU માં દાખલ કરી દીધા, અલબત્ત કનુભાઈની બીમારી ઘટે એ માટે નહિ પણ કદાચ પોતાનું બેન્ડ બેલેન્સ વધે એ માટે!! અને બે દિવસ સુધી હિડની,હાઈ વોલ્ટેજની સારવાર કર્યા પછી ન્યુચાયીશની પેઠે ચુકાદો સાંભળાવ્યો - "તમને ગેન્ગ્રીન છે,પગ કપાવવો પડશે" અને બરોડા કે અમદાવાદની "મોટી" હોસ્પિટલમાં રીફર કરી દીધાં.

ગેન્ગ્રીન શબ્દ આજકાલ દેશમાં ભ્રષ્ટાચારને લીધે ચર્ચામાં છે એનો મતલબ થાય છે "સડો". શરીરના દીશ્યને બ્લડ પહોંચાડતી Vessels દબાઈ કે કપાઈ જાય ત્યારે એ ભાગ ઓક્સિજનની ભારે તાણ અનુભવે છે. Ischemia ની આ સ્થિતિ કેટલાંક એનેરોજિક બેક્ટેરિયાને ખૂબ પસંદ હોય છે ને આવા બેક્ટેરિયાની "ગેન્ગ" ત્યાં પોતાનું સામ્રાજ્ય જમાવી દે છે, પરિણામે જે સ્થિતિ ઉદભવે છે એનું નામ ગેન્ગ્રીન અને એની દીટ્રમેન્ટ એટલે Amputation અર્થાત અસરગ્રસ્ત ભાગને કાપી નાખવો. કનુભાઈ માટે આ વાકવો વજાવાત સમાન હતો. છતાં એમણે હેયમાંથી હિંમત અને મનમાંથી જિજ્ઞાસા ગુમાવ્યાં નહોતાં. કહેવાય છે કે કેટલાંક સર્જનોનાં હાથમાં જદુ હોય છે ને આવાં જ જદુનાં હિસ્સા કનુભાઈએ સાંભળ્યા હશે. આથી જ તો તેઓ પગ બચાવવાનાં અરમાન લઈને અમદાવાદ આવ્યાં અને સિવિલ હોસ્પિટલમાં દાખલ થઈ ગયાં.

અમદાવાદની સિવિલ હોસ્પિટલ એશિયામાં માત્ર નામની જ સૌથી મોટી હોસ્પિટલ નથી ગણાત. અહીંની OPD માં પેશન્ટ્સની ભીડ આ વાતની સાબિતી આપે છે. આવી જ થકલી તાપે તેવી ઓપીડી પતાવ્યા પછી ઈમરજન્સીમાં ફરજ બજાવી રહેલા સર્જિકલ વિભાગનાં ડોક્ટરોએ દાખલ થયેલાં કનુભાઈ અને એમનાં પત્નીને ઘરપત્ની ધરપત્ની આપી અને પગ બચાવવાના પ્રયાસોમાં લાગી ગયા. તબીબ જ એમનું ઓપરેશન કરવામાં આવ્યું. ડોક્ટરોની કલાકોની જહેમતથી ગેન્ગ્રીન વાળો ભાગ દૂર કરાશે અલબત્ત આખો પગ કાપ્યા વગર! એનેસ્થેસિયાની અસરમાંથી બહાર આવેલાં કનુભાઈનાં આનંદ અને આશ્ચર્યનો પાર નહોતો. અમદાવાદમાં હજુ વરસાદનું ટીપું પણ પાડ્યું નહોતું ને કનુભાઈ તથા એમના પત્નીની આંખોમાંથી ચોમાસું વહેવા લાગ્યું.

પછી તો રોજ સવાર-સાંજ ડ્રેસિંગ, બોન્ડ ઓપરેટીવ કેર, દવાઓ અને દુવાઓથી પગ નોર્મલ થવા લાગ્યો. હવે તો એમને યુનિટના ડોક્ટરો, નર્સ અને વોર્ડના અન્ય સ્ટાફ જેને કુટુંબ જેવો નાતો બોડાઈ ગયો હતો. થોડા દિવસો પછી સ્કિન-ગ્રાફ્ટીંગનું બીજું એક ઓપરેશન કરાયું અને તકદીરને જેણે રેખાઓમાં સંતાડી છે તેવા રેખાકર્તી આ લીલાં હશે કે ડોક્ટરોનો પુરુષાર્થ, પણ દોઢેક મહિનાનાં અંતે કનુભાઈ જે પગ કપાવનારી નોકર સમી આવ્યા હતાં એ આજે પગભર થઈને ઘરે જઈ રહ્યાં હતાં. ડોક્ટરોએ પાર ભેલતો પગ જ નહોતો બચાવ્યો, એમની આશા, આછવિંદા, આનંદ અને અરમાનો ને પણ નવાજવાન આવડ્યું હતું. આ સમયે એમની અને પરિવારજનોની આંખોમાંથી આંસુ ગોડાત નહોતું, ન જ રોકાત ને વળી - નથી કેવળ આંખની ગ્રંથિમાંથી ઝરડું પ્રવાહી આંસુ, છે લાગણીઓનાં ચોમાસાની ગવાહી આંસુ. (સ્ત્રુ ઘટના, કેવળ નામ બદલ્યા છે)

Story collected from - Department of Surgery, BJMC, CHA
Written by - Manas Vaishnav (3rd year, Part - 1)

HATS OFF TO YOU, DOC

FACEGALLERY

પ્રેમ વિષે હું એવું માનતો હતો કે એ ફક્ત કોઈ જુની ગઝલમાં, કાલ્પનિક કવિતાઓમાં કે પછી મારા કેવરીટ ડાયરેક્ટર ઇમ્તિઆઝ અલીની કોઈ દિલ્લમાં જોવા મળે. બાકી આ દુનિયામાં પ્રેમ બસ એક ફેશન છે. "કે બોસ, હું પ્રેમમાં પડ્યો..."

પરંતુ એ દિવસે કંઈક જુદું જ બન્યું. એ આદલાબક સવારે હું રસ્તા પર headset માં ગૂંજતા ગીતોમાં મસ્ત જઈ રહ્યો હતો. ત્યાં જ મારી નજર અત્યંત માણુમ અને સુંદર આંખો પર પડી. Headset માંથી આવતો અવાજ આકાશ થઈ ગયો. પહેલીવાર ધબકારા, વિના કારણે ભાગવા લાગ્યા. જાણે કે, એ સમયે જિંદગીએ જાણે નવો જ વળાંક લીધો.

એ આંખોએ મને થોડા દિવસો બાદ ફરી વાચલ કર્યો. અચાનક કોઈ અજ્ઞાત વ્યક્તિ વિષે જાણવાની મારી ઇચ્છા આટલી પ્રબળ બની, એનું નામ તો અહીં હું નહિ જણાવી શકું તમને, પણ ચાહો એનું નામ ઝંઝેરી રાખીએ. થોડા દિવસો પછી એ ચહેરો મને કીલજમાં દેખાયો. ફરી મારા હાર્ટની ગતિ F1 Race ની કારની ઝડપ સાથે ફરીફાઈ કરવા લાગી. પણ મનમાં કોઈ અવર્ણીય ખુસી પણ થઈ.

આપણને આમ તો કંઈ ચરાતવિ લખવાનું કોય તો મારી પેનમાં શબ્દોની શ્યાહી ખાલી જ મળે. પરંતુ જ્યારે એમની લટની વચ્ચેથી ડોકિયું કરતી એ આંખો દેખાય અને ન જાણે કેવી રાતે શબ્દો કાગળ પર ગોઠવાઈ જતા અને કેવી રીતે કવિતા બની જતી. બસ આમ જ તો એમની સુંદરતા અને મારી રોમાંચકતામાં કવિતા પણ સચિનના શતકો સાથે શતક કરવા લાગી.

એક દિવસ થયું કે ચાલને મારા શબ્દોની પેરણા સાથે મુલાકાત કરાવું. 14 કલાકની ગડમથલ બાદ, અંતે મેં પહેલી વાર એમની સાથે વાત કરી. પરંતુ જુજતા દિલ. જુજતા કાચ અને ફકડતા લોકોમાંથી ફક્ત બે જ ઓળખાણના વાક્યો બહાર આવ્યા. પરંતુ બેજુમાર આનંદ હતો. પહેલી વાર એમને સાંભળવાનો, એ આંખોને નજીકથી જોવાનો, ધીમે ધીમે આ આંખોને નજીકથી જોવાની કાલ વ્યસન બની ગઈ અને મનમાં એમને મારી લાગણીઓ વ્યક્ત કરવાની ઇચ્છા જાળી. મન અને દિલની ભારે મોટી ચર્ચાને અંતે કેટલાક સામાજિક અને આર્થિક પાસાઓની બાદબાકી કરીને આ ઇચ્છાની પૂર્તિ કરવાનો નિર્ણય લેવાયો.

આ ઇચ્છાની પૂર્તિ કરવા માટે ઘણાં પ્રયાસો કરવામાં આવ્યા. પરંતુ જેમના માટે કવિતામાં શબ્દો ગોઠવાઈ જતા, એમની સામે એક પણ શબ્દ મોંમાંથી બહાર લાવવો મુશ્કેલ બની જતો. મુશ્કેલીનો સામનો કરી શબ્દો બહાર આવતા તો કંઈક નકામું જ બોલાપ જતું. ગીતકાર ઇશદે કામિલે સાચું જ કહ્યું છે ને, "જો બી મેં લેલ્યા વાહું , ચરખાદ કરે અલખાણ મેરો".

અંતે હિંમત કરીને કહેવાનું નક્કી કર્યું અને દિલની વધતી જતી ગતિમાં એમની તરફ જવા લાગ્યો. પરંતુ આપણે તો bad lack ના બાદશાહેને!! કીલજની સામેની તરફથી આવતા એમનો કાચ બીજા કોઈના કાચમાં હતો. એ દિવસે ચોમાસાનો પહેલો વરસાદ પડ્યો. મારા દિલના આંસુઓનો સાથ વરસાદ આપી રહ્યો હતો. પરંતુ જ્યારે મારી નજર ફરી એ આંખો પર પડી ત્યારે એ દુખ જાણે ગુમ થઈ ગયું. શાયદ એ આંખોની છલકાતી ખુસી અને લોકોનું કાચ એ કામ કરી ગયા.

આજે પણ જ્યારે એ નજીક કોય ત્યારે દિલની ગતિ વધે છે પણ હું તને પગની દિશા નથી આપતો. શબ્દોના મોતી ગોઠવાય છે, પણ હું એને કાગળની દોરીમાં નથી પુરતો. તો પણ જ્યારે એ આંખો સાથે મુલાકાત થાય છે ત્યારે પોતાનાથી અલિપ્ત થઈ જવાઈ છે અને એની સ્મારકમાં આનંદની લાગણી મારા લોકો પર છવાઈ જાય છે.

STETHO SPEAKS

OUTCOME OF MEDICOZ CREATIVITY
VOL - 2 | ISSUE - 4 | SEPTEMBER - 2012

Every person is gifted with great abilities and calibre along with infinite power of brain. But only few are able to harness it, those, who believe in hard work and the ability to succeed. Mansi Trivedi and Sumit Patodiya (Senior Editors) bringing you face to face with Kautilya Patel, University topper of July - 2012, First year, MBBS.

Prashaman: Heartfelt congratulations to you on your grand success from the team of Prashaman.

Kautilya: Thank you, very much.

Prashaman: So, first of all tell us your first reaction on finding out about the result!

Kautilya: It was a pleasant surprise as I knew I would do very well, but topping the exams was icing on the cake. Actually, I didn't know that when results would be out had it not been for my friend informing me. The moment sunk in and the parties for the success extended throughout the week.

Prashaman: Now, being a topper how do you feel and in what way you look at yourself in future?

Kautilya: It's really a great feeling to work hard for something and achieving it. It positively reinforces you. From my school days, I adopted this mind-set and it has helped me always whether its school examination or AIPMT (where he scored AIR - 48th) or University finals.

Prashaman: Was being a Doctor a childhood dream or was it a calculated choice?

Kautilya: Despite both my parents being Obstetricians, I always loved Maths and Physics. There is no doubt my parents inspired me to choose this noble profession, but my love for other subjects still persists.

Prashaman: What differences are there in preparations for exams in MBBS and before it?

Kautilya: In school we are expected to 'by-heart' things in subjects to get good grades. But here, it's a different scenario. You are expected to understand the topic and helped by audiovisuals, dissection, practical classes, and demonstrations. I feel this leads to much of a diverse learning.

Prashaman: What was the method for studies in the first year? How did you cope up with peer pressure and stress?

FACE TO FACE
with Kautilya Patel

"Babu Moshai"

1. Rajesh Khanna's original name was 'Jatin' & he used to live with his foster parents in Mumbai. Later his uncle suggested him to change his name to Rajesh for movies.

2. His journey to stardom began when Rajesh Khanna won the talent hunt contest organized by Filmfare and United Producers in 1965. Formerly, he was a theatre actor.

3. The term 'Superstar' was specially coined to describe his God like status. After giving blockbuster like "Aradhana", critics started calling him the first superstar of Indian cinema.

4. When Rajesh Khanna was at the zenith of his career, a textbook prescribed by Bombay University contained an essay on him which was titled "The Charisma of Rajesh Khanna".

5. Amitabh Bachchan had once said about Rajesh Khanna "I got famous purely because I was working with Rajesh Khanna in "Band". People asked me questions like "how is he to work with?", "what does he do?"

6. Rajesh Khanna dated actress Anju Mahendru for almost 7 years. They broke up in 1972.

7. Rajesh Khanna married Dimple Kapadiya, who was 15 years younger to him, 8 months before her debut film Bobby was released. Dimple Kapadiya was a huge fan of Rajesh Khanna at that time.

8. Rajesh Khanna gave popular writer Salim Khan & Javed Akhtar, their first break as screenwriters in his famous film "Haathi Mere Saathi."

9. Rajesh Khanna had done 180 films in 40 years.

10. Rajesh Khanna holds reward for 4 Best Actor awards & 25 nominations in BJFA (Bengal Film Journalist Association Awards) and 3 Best Actor awards and 14 nominations in Filmfare Awards.

DISSECTION
Jaini Kothari
(3rd year, Part - 1)

Users couldn't get enough of Nokia's Lumia 920 with its windows 7.5 and here is its big brother The Nokia Lumia 920. The first of Nokia's with Windows phone 8!

It boasts a huge display size of 4.5' with a 1280*768 pixels resolution and a corning gorilla glass. The display is laden with the pure motion HD + tech , which, the company claims to be the world's most vibrant display and sensitive touch.

The most surprising thing about it is, it has got a dual core 1.5 GHz snapdragon S4 processor, which far outweighs the 1.4 GHz processor in previous lumia phones. Even with a 1.4 GHz single-core processor most of the windows phone out there worked without any lag. So, there's no doubt that with 1.5GHz, dual-core processor, it'll work like a charm.

Here are some of the specs of Lumia 920.

- > Snapdragon S4 1.5 GHz dual-core processor.
- > Wireless charging with magnetic induction tech.
- > Over the air software updates.
- > Frameworks like Silverlight, XNA, Visual Basic, DirectX, JavaScript, C++ and XAML.
- > PDF, PowerPoint, Word, Excel.
- > Use as a Wi-Fi hotspot for up to 5 enabled devices.
- > Internet explorer 10.
- > Nokia city lens that gives you information about places on internet like restaurants, theatres based just on live video feed you give to it .
- > 8.7 megapixels Nokia pureview camera.

With this awe inspiring specs, The Nokia lumia 920 is possibly up for grabs in November!!!

NOKIA LUMIA 920

TECH-MANIA

THE RAIN AND HOPE

When the sun used to go down,
And twilight came up,
I looked above the sky,
Finding these designs,
Clouds furiously red,
Sky so calm and blue,
Making sky a beautiful painting;

And one fine day,
Water tingled on my face,
It was coming from the sky,
It was called rain;
and so it rained,

Rained to wash those dark colors,
Rained to wash those black trees,
Rained to wash the ground below,

Then,
there was bright light,
Coming from so called 'black clouds',
Showing that they are not black, anymore;

And There was green tinge,
Coming from so called 'dirty trees',
Showing that they were not dusty,
anymore;

Suddenly ground smelled heaven,
making you feel that you're not on earth anymore;

And I got my answer..!
Sometime it happens..
All for the greater Good..!
Himanshu Meghnathi
(Intern Doctor)

માતૃભૂમિ

માતૃભૂમિ હતી એ સીની ન'હતી એ કોઈની જાણીર.
મા- ભોમ કાજે લડવા ઉભો હતો એકેએક શુરવીર.

લક્ષે હતું એક જ, ન જકડાય કદી યુવામીની જંજીર.
વિન્યાસ હતો ખુદ પર, નહિ કોઈ શંકશયું તિમિર.

ન હતી ખુદ કોઈને પરવા, ન કર્યા એ લશીર.
અડીખમ હતા એ, ન જોઈ કદી ગીમ્મ હતી કે શિશીર.

કેવું હતું એ ઝનૂન, ન કેવું, જોબરાવતું પ્રમીર.
પલટી નાંખી પળવારમાં, રણભૂમિની એ તસવીર.

વશાવ્યું રક્ત એટલું, જેટલાં ન્હોતાં નદીઓનાં નીર.
અતપ્તા જીવંત રહેશે એમનો સદા, ભલે ન કો શરીર.

ભજતાં રહેશે સી કોઈ એમની મલકાતી તસવીર.
ને રાતરાત નમન કરતો રહેશે સદાય આ 'સમીર'.

Anil Solanki
(R1, Orthopedics)

SHUTTER BUG

MEDI SKETCH

MURMUR